

Sygn. akt V CNP 89/08

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi "A." Spółki z o.o.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
nakazu zapłaty Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego w O.
z dnia 19 czerwca 2007 r., sygn. akt [...]
w sprawie z powództwa "D." Spółki z o.o.
przeciwko "A." Spółce z o.o.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lutego 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Strona pozwana A. Spółka z o.o. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 19 czerwca 2007 r. wydanego przez Sąd Okręgowy w O. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie art. 479 k.p.c., art. 491 § 2 k.p.c., art. 493 k.p.c., art. 133 § 3 k.p.c. Zdaniem skarżącej doznała ona wymiernej szkody w postaci wszczęcia przeciwko niej postępowania egzekucyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wyjątek od wskazanej zasady przewidziano w art. 424¹ § 2 k.p.c. W sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi uzależniona jest od istnienia wyjątkowego wypadku polegającego na występowaniu niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności, albo praw człowieka i obywatela.

W przedmiotowej sprawie taki wyjątkowy wypadek nie występuje. Strona skarżąca nie sprecyzowała w żaden sposób, które podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka i obywatela zostały jej zdaniem naruszone. Okoliczności te winny być wykazane w skardze (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.), co stanowi jeden z jej elementów konstrukcyjnych.

Skarga od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji jest dopuszczalna w sytuacji bardzo wyjątkowej (zob. art. 424¹ § 2 k.p.c.). Strona skarżąca miała możliwość skorzystania ze zwykłego środka zaskarżenia, ale – z własnej winy - możliwość taką utracił.

W istocie strona skarżąca zastępuje skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia środki odwoławcze przysługujące od nakazu

zapłaty na zasadach ogólnych, w sytuacji gdy w sposób zawiniony przez siebie ze środków tych nie skorzystała.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).